

DECIZIA NR. 10603/13.12.2019

privind soluționarea contestației formulate de
S.C. X S.R.L. din Vaslui, înregistrată la Administrația Județeană a
Finanțelor Publice Vaslui sub nr.X, iar la Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Iași sub nr.ISR_REG/X

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui-Inspecție Fiscală, prin adresa nr.X, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr.ISR_REG/X, asupra contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Vaslui**, cod de identificare fiscală RO X, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Vaslui sub nr.J X, cod CAEN 3101- "Fabricarea de mobilă pentru birouri și magazine", cu domiciliul fiscal în municipiul Bârlad, strada X nr.X, bloc X, scara X, etaj X, ap.X, județul Vaslui, prin administrator X.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-VS X de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei impozit pe profit;
- S lei taxa pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 45 zile prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării deciziei contestate, respectiv data de **18.10.2019**, așa cum rezultă din confirmarea de primire existentă la dosarul cauzei și data depunerii contestației, respectiv **13.11.2019**, aceasta fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Vaslui sub nr.S.

Contestația este semnată de către domnul X, în calitate de administrator al societății, și are aplicată ștampila societății.

Constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, este investită să se pronunțe asupra contestației.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține:

I.S.C. X S.R.L. Vaslui formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-VS X de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui, susținând următoarele:

Referitor la veniturile estimate în sumă totală de Slei, petenta susține că rolul inspecției fiscale este acela de a stabili corect baza impozabilă, de a determina corect starea de fapt fiscală în baza evidențelor contabile și fiscale la un moment dat și de a aplica sancțiuni în cazul în care a fost încălcată legislația fiscală și contabilă.

Petenta mai susține că metoda fluxurilor de trezorerie presupune analiza informațiilor din extrasele de cont bancare pentru a analiza rulajul disponibilităților bănești, metoda furnizând, în funcție de sumele de numerar depuse în cont, indicii cu privire la veniturile nedeclarate, în cazul acestora neputând fi vorba de venituri nedeclarate, așa cum reiese din constatările organelor de inspecție fiscală după verificarea registrelor contabile.

Contestatoarea arată că eronat organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea veniturilor având în vedere faptul că documentele contabile există, sunt corecte, complete, astfel încât acestea puteau determina starea de fapt fiscală, că acestea nu au demonstrat că au efectuat estimarea veniturilor din activitatea de producție și comerț cu amănuntul conform prevederilor legale și că metoda aleasă pentru estimare nu a fost folosită în mod corect.

Petenta mai afirmă că organele de inspecție fiscală au estimat încasările și plățile, nu din surse externe, așa cum precizează legislația, ci având la bază informațiile din evidența contabilă a societății, respectiv încasări și plăți prin bancă și prin casă și că acestea au estimat doar veniturile, nu și cheltuielile.

Referitor la operațiunea de acoperire a pierderii contabile prin diminuarea aportului asociatului unic, petenta susține că creditarea societății nu este o operațiune ilegală, legislația conținând prevederi referitoare la faptul că pentru operațiunea de creditare a societății de către acționari/asociați este utilizat contul 455 "Sume datorate acționarilor/asociaților".

În ceea ce privește modul de determinare a costului de producție, petenta susține că neutilizarea contului 348 "Diferențe de preț la produse" nu relevă și nu demonstrează că prețul de vânzare este mai mic decât costul de producție, înregistrarea de pierdere nedatorându-se modului de înregistrare a costului de producție.

Atât Ordinul ministrului finanțelor publice nr.3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, cu modificările și completările ulterioare, cât și Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, cu modificările și completările ulterioare, prevăd faptul că în costul de producție se includ anumite categorii de cheltuieli, cum ar fi: pierderile tehnologice, cheltuieli cu desfacerea sau distribuția, anumite cheltuieli cu regia ce nu pot fi atribuite direct bunurilor obținute, cheltuieli cu dobânzile, etc., astfel că, concluzia organelor de inspecție fiscală precum că pierderea contabilă înregistrată de societate este datorată faptului că valoarea costului de producție real este inferior prețului de vânzare, nu are nicio bază reală, astfel că estimarea bazelor de impunere nu este legală.

Petenta arată că vânzarea produselor fabricate sub costul de producție nu este o operațiune incompletă sau incorectă care să justifice determinarea bazelor de impozitare prin estimare, vânzarea produselor fiind efectuată de petentă la prețul de piață.

Referitor la veniturile înregistrate în Jurnalul de vânzări, dar neînregistrate în balanțele de verificare, în sumă totală de Slei (S lei +S lei), petenta susține că Jurnalul de vânzări este documentul în baza căruia se determină valoarea bazei de calcul și valoarea taxei pe valoarea adăugată exigibilă dintr-o perioadă fiscală, care stă la baza întocmirii decontului de TVA.

Astfel, în Jurnalul pentru vânzări se pot regăsi înregistrate, pe lângă facturile reprezentând livrările de bunuri din perioada fiscală respectivă, și facturi pentru avansurile încasate, valori ce nu au nicio legătură cu veniturile înregistrate în balanța de verificare. Având în vedere faptul că în perioada 01.01.2013-01.04.2014, petenta aplică sistemul TVA la încasare, rezultă că valoarea bazei TVA colectată și valoarea TVA colectată de la data de 31.12.2013, înregistrată în Jurnalul de vânzări, diferă de valoarea veniturilor înregistrate în balanța de verificare de la această dată, deoarece valoarea veniturilor devine exigibilă la data emiterii documentelor privind livrarea bunurilor, indiferent de momentul încasării valorii acestor bunuri, în timp ce valoarea bazei TVA colectată și valoarea TVA colectată este înregistrată în Jurnalul de vânzări la momentul încasării contravalorii acestor bunuri. Astfel se explică faptul că între valoarea bazei TVA colectată și valoarea veniturilor înregistrate în balanța de verificare nu poate exista o corelație permanentă.

Lipsa acestei corelații mai poate fi explicată și prin faptul că în Jurnalul de vânzări pot exista operațiuni care nu sunt venituri, cum ar fi veniturile înregistrate în avans, ca de exemplu dobânzi de încasat la vânzările cu plata în rate.

Astfel, societatea consideră că stabilirea de către organele de inspecție fiscală a acestei sume ca fiind venituri neînregistrate este incorectă

Petenta susține că în stabilirea de către organele de inspecție fiscală a bazei de impozitare suplimentare a impozitului pe profit există erori grave, și anume:

- valoarea totală a bazei de calcul a TVA colectată din Jurnalul de vânzări pe luna decembrie 2013 este în sumă de S lei, această sumă regăsindu-se și în decontul de TVA aferent acestei luni;

- valoarea totală a veniturilor din vânzarea bunurilor (conform balanței de verificare aferentă lunii decembrie 2013) este în sumă de S lei, rezultată prin însumarea rulajului contului 701 “Venituri din vânzarea produselor finite” în sumă de S lei cu rulajul contului 707 “Venituri din vânzarea mărfurilor” în sumă de S lei;

- diferența dintre baza de calcul a TVA și valoarea veniturilor din vânzarea bunurilor este de S lei (S lei -S lei) și nu de S lei, așa cum menționează organele de inspecție fiscală.

Această diferență provine din faptul că în Jurnalul de vânzări se regăsește baza de calcul a TVA colectată exigibilă, care poate fi formată din livrările din luna în curs care au fost încasate, dar și din lunile precedente ce au fost încasate în luna decembrie 2013.

De asemenea, în luna decembrie 2013, în Jurnalul de vânzări, există o ștornare de dobânzi neîncasate, înregistrate în contul 472 “Venituri înregistrate în avans”.

Referitor la diferența în sumă de S lei, stabilită de organele de inspecție fiscală pentru luna decembrie 2014, petenta arată că:

- valoarea totală a bazei de calcul a TVA colectată din Jurnalul de vânzări pe lunile octombrie, noiembrie și decembrie 2014 (plătitoare de TVA trimestrial) este în sumă de S lei, această sumă regăsindu-se și în decontul de TVA aferent acestei luni;

- valoarea totală a veniturilor din vânzarea bunurilor (conform balanței de verificare aferentă lunii decembrie 2014) este în sumă de S lei, rezultată prin însumarea rulajului contului 701 “Venituri din vânzarea produselor finite” în sumă de S lei cu rulajul contului 707 “Venituri din vânzarea mărfurilor” în sumă de S lei;

- diferența dintre baza de calcul a TVA și valoarea veniturilor din vânzarea bunurilor este de S lei (S lei -S lei) și nu de S lei, așa cum menționează organele de inspecție fiscală.

Diferența dintre baza de calcul a TVA înregistrată în Jurnalul de vânzări și suma veniturilor din vânzarea mărfurilor aferentă lunii noiembrie 2014, în sumă de S lei, provine din factura nr.X, înregistrată în Jurnalul de vânzări, care reprezintă înregistrarea unei dobânzi de încasat ca urmare a vânzării unor produse cu plata în rate.

Diferența dintre baza de calcul a TVA înregistrată în Jurnalul de vânzări și suma veniturilor din vânzarea produselor finite și veniturile din vânzarea mărfurilor aferentă lunii decembrie 2014, în sumă de S lei, provine din:

-factura nr.X, în sumă de -S lei, ce reprezintă o ștornare a unor dobânzi la un contract cu plata în rate, ce nu au mai fost încasate datorită faptului că ratele au fost achitate în avans;

-factura nr.X, înregistrată în Jurnalul de vânzări, care reprezintă înregistrarea unei dobânzi de încasat ca urmare a vânzării unor produse cu plata în rate în sumă de S lei.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată, petenta susține că motivele de fapt invocate de organele de inspecție fiscală se bazează pe prevederi legale ce nu mai sunt aplicabile la data emiterii deciziei de impunere sau nu au acoperire în legislația aplicabilă, deoarece organele de inspecție fiscală au afirmat faptul că prețul de vânzare a produselor fabricate este mai mic decât costul de producție, societatea înregistrând pierdere din această activitate, afirmație care nu este fundamentată, rămânând o simplă speculație.

Atât Ordinul ministrului finanțelor publice nr.3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, cu modificările și completările ulterioare, cât și Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, cu modificările și completările ulterioare, prevăd faptul că în costul de producție se includ anumite categorii de cheltuieli, cum ar fi: pierderile tehnologice, cheltuieli cu desfacerea sau distribuția, anumite cheltuieli cu regia ce nu pot fi atribuite direct bunurilor obținute, cheltuieli cu dobânzile, etc., astfel că, concluzia organelor de inspecție fiscală precum că pierderea contabilă înregistrată de societate este datorată faptului că valoarea costului de producție real este inferior prețului de vânzare, nu are nicio bază reală, astfel că estimarea bazelor de impunere nu este legală.

Referitor la operațiunea de acoperire a pierderii contabile prin diminuarea aportului asociatului unic, petenta susține că creditarea societății nu este o operațiune ilegală, legislația conținând prevederi referitoare la faptul că pentru operațiunea de creditare a societății de către acționari/asociați este utilizat contul 455 "Sume datorate acționarilor/asociaților".

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, stabilită prin estimarea unei baze impozabile în sumă de S lei, petenta arată că organele de inspecție fiscală pot proceda la estimarea bazelor de impunere doar în situația în care constată că evidențele contabile sau fiscale, ori declarațiile fiscale sau documentele și informațiile prezentate în cursul inspecției fiscale sunt incorecte, incomplete, precum și în situația în care acestea nu există sau nu sunt puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală.

Societatea afirmă că a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală toate documentele contabile și fiscale, astfel că stabilirea de către acestea a bazei impozabile suplimentare a TVA prin estimare nu este legală, că organele de inspecție fiscală trebuiau să procedeze la stabilirea stării de

fapt fiscale prin înregistrarea corectă a producției obținute, în baza documentelor contabile, și, în funcție de rezultatele obținute să procedeze la stabilirea de diferențe de TVA. Chiar și în această situație, petenta susține că nu ar fi rezultat TVA suplimentar de plată pentru că suma încasată din livrarea produselor nu s-ar fi modificat.

Metoda fluxurilor de numerar, aleasă pentru estimare, indică fie o diminuare a venitului declarat, fie o majorare a cheltuielilor declarate, fie o combinare a celor două, astfel că această metodă este folosită pentru estimarea bazei de impozitare a impozitului pe profit și nu în cazul taxei pe valoarea adăugată.

Petenta mai afirmă că organele de inspecție fiscală nu au estimat baza de impozitare a TVA folosind surse externe, așa cum precizează legislația, ci având la bază informațiile din evidența contabilă a societății și că acestea nu au ținut cont de instrucțiunile de aplicare a metodelor de estimare.

Așadar, petenta susține că organele de inspecție fiscală nu au demonstrat că au efectuat estimarea veniturilor din activitatea de producție și comerț cu amănuntul a mobilei conform prevederilor legale, respectiv Ordinului ministrului finanțelor publice nr.3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere, iar metoda aleasă pentru estimare nu a fost folosită în mod corect.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, stabilită suplimentar prin estimarea unei baze de impunere a TVA în sumă de S lei, petenta susține că pentru determinarea venitului estimat, organele de inspecție fiscală au luat în calcul valoarea totală a încasărilor și valoarea totală a plăților înregistrate de societate începând cu data de 01.01.2013 până la data de 31.12.2013, cu toate că perioada supusă inspecției fiscale în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată este 01.12.2013-31.03.2019. Așadar, petenta consideră că estimarea bazei impozabile a TVA pentru întregul an 2013 este ilegală.

Petenta susține că, pentru luna decembrie 2013, valoarea totală a încasărilor (S lei) este mai mare decât valoarea totală a plăților (S lei), ceea ce indică faptul că stabilirea unui venit estimat, în sumă de S lei fără TVA, pentru anul 2013 este incorectă și ilegală deoarece perioada pentru care se calculează acest venit nu se încadrează în perioada verificată.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-VS X de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui, urmare a inspecției fiscale efectuate la **S.C. X S.R.L. Vaslui**, organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de S lei, aferent perioadei 01.01.2013-31.01.2017 și o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de S lei, aferentă perioadei 01.12.2013-31.03.2019.

Impozitul pe profit în sumă de S lei a fost stabilit astfel:

Societatea înregistrează producția realizată la nivelul costului direct (cuprinde cheltuieli cu materia primă și materialele). Producția este transferată în marfă la nivelul costului direct, la care se adaugă un adaos comercial, obținându-se prețul de vânzare cu amănuntul. Din evidența contabilă rezultă că veniturile sunt mai mici decât cheltuielile aferente activității de exploatare (prețul de livrare este mai mic decât costul de producție).

Societatea nu utilizează contul 348 "Diferențe de preț la produse", dar faptul că prețul de livrare este mai mic decât costul de producție rezultă din diferența dintre clasa a 6 a și clasa a 7 a, din activitatea de producție.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea nu are aptitudinea de a face vânzări sub costul efectiv al produselor realizate, acoperind pierderea cu aportul asociatului diminuat prin alte venituri de exploatare, aspect ce nu poate fi calificat ca fiind un act de comerț.

Astfel, organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea bazei de impunere, metoda folosită fiind metoda fluxurilor de trezorerie.

Venitul estimat de organele de inspecție fiscală este în sumă de S lei, societatea înregistrând parțial acest venit, respectiv suma de S lei, prin articolul contabil 4551 "Asociați conturi curente"=7582 "Alte venituri din exploatare", reprezentând donații din partea asociatului. Astfel, baza impozabilă suplimentară a impozitului pe profit, stabilită de organele de inspecție fiscală este în sumă de **S lei** (S lei -S lei).

Organele de inspecție fiscală au mai constatat că societatea a înregistrat în luna decembrie 2013, în Jurnalul de vânzări, un venit mai mare decât cel înregistrat în balanța de verificare pentru această lună, cu suma de **S lei**. Astfel, organele de inspecție fiscală au considerat că venitul în sumă de S lei nu a fost luat în calcul de societate la stabilirea impozitului pe profit.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au mai constatat că societatea a înregistrat în anul 2014, în Jurnalul de vânzări, un venit mai mare decât cel înregistrat în balanța de verificare din anul 2014, cu suma de **S lei**. Astfel, organele de inspecție fiscală au considerat că venitul în sumă de S lei nu a fost luat în calcul de societate la stabilirea impozitului pe profit.

Astfel, pentru perioada verificată, 01.01.2013-31.01.2017, organele de inspecție fiscală au stabilit o bază impozabilă suplimentară a impozitului pe profit în sumă de S lei, căreia îi corespunde un impozit pe profit în sumă de S lei, în baza prevederilor art.1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere, art.19 alin.(1) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, pct.52 alin.(1) din Anexa 1 - Reglementări contabile conforme cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene la

Ordinul ministrului finanțelor publice nr.3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Directivele Europene, art. 6 alin.(1), art.106 alin.(1)-(4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei a fost stabilită astfel:

Având în vedere că organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea veniturilor ca urmare a faptului că prețul de livrare este mai mic decât costul de producție, acestea au stabilit o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de S lei aferentă veniturilor estimate în sumă de 91.522 lei, în baza prevederilor art.265, art.266 alin.(1), art.266 alin.(1) și art.307 alin.(1) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și art.125 alin.(1), art.125¹ alin.(1), art.150 alin.(1) și art.137 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, art.125 alin.(1), art.125¹ alin.(1), art.127 alin.(1) și (2), art.137 alin.(1) și art.150 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

1. Cauza supusă soluționării este dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit că petenta datorează impozit pe profit în sumă de S lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei ca urmare a estimării veniturilor în sumă de S lei, în condițiile în care petenta vinde producția realizată la un preț mai mic decât costul de producție, ceea ce conduce la înregistrarea de pierdere contabilă din această activitate.

În fapt, societatea înregistrează producția realizată la nivelul costului direct (cuprinde cheltuieli cu materia primă și materialele). Producția este transferată în marfă la nivelul costului direct, la care se adaugă un adaos comercial, obținându-se prețul de vânzare cu amănuntul. Din evidența contabilă rezultă că veniturile sunt mai mici decât cheltuielile aferente activității de exploatare (prețul de livrare este mai mic decât costul de producție), ceea ce conduce la înregistrarea de pierdere din această activitate.

Societatea declară la organul fiscal profit contabil, în fiecare an fiscal. Acest fapt se datorează înregistrării contabile 4551 "Asociați conturi curente"=7582 "Alte venituri din exploatare".

Petenta a prezentat organelor de inspecție fiscală o situație a fluxurilor de trezorerie din care rezultă că plățile sunt mai mari decât încasările.

Societatea nu utilizează contul 348 "Diferențe de preț la produse", dar faptul că prețul de livrare este mai mic decât costul de

producție rezultă din diferența dintre clasa a 6 a și clasa a 7 a, din activitatea de producție.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea nu are aptitudinea de a face vânzări sub costul efectiv al produselor realizate, acoperind pierderea cu aportul asociatului diminuat prin alte venituri de exploatare, aspect ce nu poate fi calificat ca fiind un act de comerț.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că documentele și informațiile prezentate sunt incorecte, procedând la estimarea bazei de impunere, metoda folosită fiind metoda fluxurilor de trezorerie.

Elementele identificate care au stat la baza selectării metodei de estimare a bazei de impunere au fost veniturile prin încasări/cheltuieli prin plăți. Au fost luate în analiză rulajele încasărilor/plăților în an deoarece au legătură directă cu veniturile/cheltuielile realizate în an.

Metoda a indicat că societatea a diminuat veniturile cu suma de S lei.

În aceeași perioadă, societatea înregistrează venituri prin articolul contabil 4551 "Asociați conturi curente"=7582 "Alte venituri din exploatare" cu suma de S lei. Adică, asociatul aduce bani în societate (plățile fiind mai mari decât încasările), apoi îi donează acesteia.

La calculul impozitului pe profit, organele de inspecție fiscală au avut în vedere aceste aspecte, prin urmare a fost mărită baza impozabilă cu suma de S lei (S lei -S lei).

Aferent veniturilor estimate în sumă de S lei, organele de inspecție fiscală au stabilit o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de S lei.

În drept, potrivit prevederilor stipulate la art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, valabile până la data de 01.01.2016:

"(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare."

iar potrivit pct.12 al Titlului II din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare:

"12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.(...)"

Începând cu data de 01.01.2016, speței îi sunt aplicabile prevederile art.19 alin.(1) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și anume:

“(1) Rezultatul fiscal se calculează ca diferență între veniturile și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad veniturile neimpozabile și deducerile fiscale și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea rezultatului fiscal se iau în calcul și elemente similare veniturilor și cheltuielilor, potrivit normelor metodologice, precum și pierderile fiscale care se recuperează în conformitate cu prevederile [art. 31](#). Rezultatul fiscal pozitiv este profit impozabil, iar rezultatul fiscal negativ este pierdere fiscală.”,

iar pct.5. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1/2016, cu modificările și completările ulterioare:

“5. (1) În aplicarea [art. 19](#) alin. (1) din Codul fiscal, pentru calculul rezultatului fiscal, veniturile și cheltuielile sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza [Legii](#) contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte sume care, din punct de vedere fiscal, sunt elemente similare veniturilor și cheltuielilor.”

În conformitate cu aceste prevederi legale, profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile, veniturile și cheltuielile luate în calcul la stabilirea profitului impozabil fiind cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, speței îi sunt aplicabile prevederile art.126 alin.(1) și art.137 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, valabile până la data de 31.12.2015, și anume:

“Art.126-(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul [art. 128](#) - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile [art. 132](#) și [133](#);

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la [art. 127](#) alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la [art. 127](#) alin. (2);”

“Art.137-(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;”

Începând cu data de 01.01.2016, speței îi sunt aplicabile prevederile art.268 alin.(1) și art.286 alin.(1) lit.a) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și anume:

“Art.268-(1) Din punctul de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul [art. 270](#) - 272, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile [art. 275](#) și [278](#);

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la [art. 269](#) alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la [art. 269](#) alin. (2).”

“Art.286- (1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;”

Din prevederile legale de mai sus rezultă că sunt operațiuni impozabile în România, din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, operațiunile care, în sensul [art. 270](#) - 272, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată, locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la [art. 269](#) alin. (2) și că baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și prestarile de servicii o reprezintă tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor sau prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

-societatea înregistrează producția realizată la nivelul costului direct (cuprinde cheltuieli cu materia primă și materialele). Producția este transferată în marfă la nivelul costului direct, la care se adaugă un adaos comercial, obținându-se prețul de vânzare cu amănuntul;

-din evidența contabilă rezultă că veniturile sunt mai mici decât cheltuielile aferente activității de exploatare (prețul de livrare este mai mic decât costul de producție), ceea ce conduce la înregistrarea de pierdere din această activitate;

-societatea declară la organul fiscal profit contabil, în fiecare an fiscal. Acest fapt se datorează înregistrării contabile 4551 "Asociați conturi curente"=7582 "Alte venituri din exploatare";

-organele de inspecție fiscală i-au solicitat petentei prin Nota explicativă nr.X și prin e-mailul din data de 18.09.2019 să-i transmită modul de calcul al costului de producție, deoarece din analiza efectuată rezultă că societatea obține pierdere (costul de producție este mai mare decât prețul de livrare) și că pierderea este acoperită din aportul asociatului (plățile sunt mai mari decât încasările), ulterior aportul asociatului fiind diminuat prin donație (înregistrează venit prin contul contabil 7582 "Alte venituri din exploatare");

-petenta nu a dat curs solicitărilor organelor de inspecție fiscală;

-petenta a prezentat organelor de inspecție fiscală o situație a fluxurilor de trezorerie din care rezultă că plățile sunt mai mari decât încasările;

-societatea înregistrează venituri prin articolul contabil 4551 "Asociați conturi curente"=7582 "Alte venituri din exploatare" cu suma de S lei, sumă pe care nu o mai restituie, această înregistrare având drept scop echilibrarea balanței de încasări și plăți (în acest sens nu se prezintă niciun document de către societate);

-organele de inspecție fiscală au constatat că documentele și informațiile prezentate sunt incorecte, procedând la estimarea bazei de impunere, metoda folosită fiind metoda fluxurilor de trezorerie.

Astfel, având în vedere cele reținute mai sus, respectiv constatările organelor de inspecție fiscală consemnate în raportul de inspecție fiscală, precum și cele susținute de către contestatară, învedereăm prevederile stipulate la pct.50 alin.(1) lit.b) din Anexa 1 - Reglementări contabile conforme cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene la Ordinul ministrului finanțelor publice nr.3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Directivele Europene, în vigoare până la data de 01.01.2015, potrivit cărora:

"50. - (1) La data intrării în entitate, bunurile se evaluează și se înregistrează în contabilitate la valoarea de intrare, care se stabilește astfel:

(...)

b) la cost de producție - pentru bunurile produse în entitate;”,

respectiv, prevederile stipulate la pct.52 din același act normativ:

52. - (1) Costul de producție al unui bun cuprinde costul de achiziție a materiilor prime și materialelor consumabile și cheltuielile de producție direct atribuibile bunului.

(2) Costul de producție sau de prelucrare al stocurilor, precum și costul de producție al imobilizărilor cuprind cheltuielile directe aferente producției, și anume: materiale directe, energie consumată în scopuri tehnologice, manoperă directă și alte cheltuieli directe de producție, costul proiectării produselor, precum și cota cheltuielilor indirecte de producție alocată în mod rațional ca fiind legată de fabricația acestora.

(...)

(3) Costul stocurilor unui prestator de servicii cuprinde manopera și alte cheltuieli legate de personalul direct angajat în furnizarea serviciilor, inclusiv personalul însărcinat cu supravegherea, precum și regiile corespunzătoare.

(4) În costul de producție poate fi inclusă o proporție rezonabilă din cheltuielile care sunt indirect atribuibile bunului, în măsura în care acestea sunt legate de perioada de producție.

Includerea în costul stocurilor a regiilor generale poate fi adecvată în măsura în care reprezintă costuri suportate pentru a aduce stocurile în locul și forma dorite.”

Așadar, potrivit acestor prevederi legale, se reține că bunurile produse în entitate se evaluează și se înregistrează în contabilitate la costul de producție, cost ce cuprinde costul de achiziție a materiilor prime și materialelor consumabile și cheltuielile de producție direct atribuibile bunului, respectiv, costul de producție sau de prelucrare al stocurilor cuprinde cheltuielile directe aferente producției - materiale directe, energie consumată în scopuri tehnologice, manoperă directă și alte cheltuieli directe de producție - precum și cota cheltuielilor indirecte de producție alocată în mod rațional ca fiind legată de fabricația acestora. De asemenea, se reține că în costul de producție poate fi inclusă o proporție rezonabilă din cheltuielile care sunt indirect atribuibile bunului, în măsura în care acestea sunt legate de perioada de producție, precum și faptul că legiuitorul, în cadrul aceluiași punct, la alineatul (4), a ținut în mod expres să exemplifice costuri care nu trebuie incluse în costul stocurilor, acestea fiind însă recunoscute drept cheltuieli ale perioadei în care au survenit, și anume: pierderile de materiale, manopera sau alte costuri de producție înregistrate peste limitele normal admise, cheltuielile de depozitare, cu excepția cazurilor în care aceste costuri sunt necesare în procesul de producție, anterior trecerii într-o nouă fază de fabricație, regiile (cheltuielile) generale de administrație care nu participă la aducerea stocurilor în forma și locul final, costurile de desfacere.

Totodată, în ceea ce privește costul stocurilor, se reține că, potrivit prevederilor pct.157 alin.(1) din ordinul mai sus menționat :

“157. - (1) Costul stocurilor trebuie să cuprindă toate costurile aferente achiziției și prelucrării, precum și alte costuri suportate pentru a aduce stocurile în forma și în locul în care se găsesc.

(2) Costul stocurilor unui prestator de servicii cuprinde manopera și alte cheltuieli legate de personalul direct angajat în furnizarea serviciilor, inclusiv personalul însărcinat cu supravegherea, precum și regiile corespunzătoare.”

Începând cu data de 01.01.2015 sunt în vigoare prevederile stipulate la pct.75 alin.(1) lit.b) din Anexa 1 - Reglementări contabile conforme cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene la Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Directivele Europene, potrivit cărora:

“75. - (1) La data intrării în entitate, bunurile se evaluează și se înregistrează în contabilitate la valoarea de intrare, care se stabilește astfel:

(...)

b) la cost de producție - pentru bunurile produse în entitate;”.

De asemenea, pct.79 din actul normativ de mai sus prevede că:

79. - (1) Exemple de costuri care nu trebuie incluse în costul stocurilor, ci sunt recunoscute drept cheltuieli ale perioadei în care au survenit, sunt următoarele:

- pierderile de materiale, manopera sau alte costuri de producție înregistrate peste limitele normal admise, inclusiv pierderile datorate risipei;

- cheltuielile de depozitare, cu excepția cazurilor în care aceste costuri sunt necesare în procesul de producție, anterior trecerii într-o nouă fază de fabricație. Cheltuielile de depozitare se includ în costul de producție atunci când sunt necesare pentru a aduce stocurile în locul și în starea în care se găsesc;

- regiile (cheltuielile) generale de administrație care nu participă la aducerea stocurilor în forma și locul final;

- regia fixă nealocată costului, care se recunoaște drept cheltuială în perioada în care a apărut. Alocarea regiei fixe asupra costurilor se face pe baza capacității normale de producție (activitate).”

Se reține faptul că petenta nu a ținut evidența stocurilor la costul de producție, ci la un cost care cuprinde doar costul de achiziție a materiilor prime și materialelor consumabile la care a adăugat o anumită cotă de adaos comercial.

De asemenea, se reține faptul că veniturile sunt mai mici decât cheltuielile aferente activității de exploatare (prețul de livrare este mai mic

decât costul de producție), ceea ce conduce la înregistrarea de pierdere din această activitate și că pierderea este acoperită din aportul asociatului (plățile sunt mai mari decât încasările), ulterior aportul asociatului fiind diminuat prin donație (înregistrează venit prin contul contabil 7582 “Alte venituri din exploatare”).

În ceea ce privește estimarea veniturilor, speței îi sunt aplicabile prevederile Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere, și anume:

“Art.1-(1) Stabilirea prin estimare a bazei de impunere pentru impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat al statului se efectuează de organele de inspecție fiscală în situații cum ar fi:

- documentele și informațiile prezentate în cursul inspecției fiscale sunt incorecte sau incomplete;

- documentele și informațiile solicitate nu există sau nu sunt puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală.

(2) Pentru estimarea bazei de impunere organele de inspecție fiscală vor identifica acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

(3) Stabilirea bazei de impunere se va face prin estimarea atât a veniturilor, cât și a cheltuielilor aferente acestora.”

“Art.2 -În scopul stabilirii prin estimare a bazei de impunere, organele de inspecție fiscală pot folosi următoarele metode:

a) metoda sursei și cheltuirii fondurilor;

b) metoda fluxurilor de trezorerie;

(...)”

Pct.1.2 din Anexa 1 “Metodele de stabilire prin estimare a bazei de impunere și instrucțiuni de aplicare” din ordinul mai sus menționat prevede că:

“1.2. Metoda fluxurilor de trezorerie

Metoda constă în analiza conturilor bancare și a fluxurilor de numerar pentru a stabili mișcările de disponibilități bănești și asocierea acestora cu sursele de venit și utilizarea lor.

Metoda se bazează pe informațiile următoare:

- depunerile în conturile bancare și ajustarea cu valoarea încasărilor reprezentând venituri neimpozabile;

- volumul cheltuielilor efectuate și care au fost achitate din cont bancar sau prin alte mijloace de plată.

Metoda poate furniza indicii pentru a descoperi venituri nedeclarate, pornindu-se de la analiza valorii și frecvenței depunerilor în conturile bancare și a surselor acestora.

Determinarea veniturilor sustrate de la impozitare constă în compararea disponibilităților bănești din conturile bancare și evidențiate în documente sau folosite la plata cu numerar, cu toate

veniturile din surse impozabile depuse în conturile bancare sau folosite la plata cu numerar a unor cheltuieli în perioada supusă controlului.

Metoda indică fie o diminuare a venitului declarat, fie o majorare a cheltuielilor declarate, fie o combinare a celor două.”

Având în vedere aspectele constatate de organele de inspecție fiscală și ținând seama de faptul că acestea i-au solicitat petentei prin Nota explicativă nr. 24 din data de 16.09.2019 și prin e-mailul din data de 18.09.2019 să-i transmită modul de calcul al costului de producție, aceasta nedând curs solicitărilor, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea veniturilor.

Nu se reține în soluționarea favorabilă a contestației motivația petentei precum că organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea veniturilor având în vedere faptul că documentele contabile există, sunt corecte, complete, astfel încât acestea puteau determina starea de fapt fiscală, că acestea nu au demonstrat că au efectuat estimarea veniturilor din activitatea de producție și comerț cu amănuntul conform prevederilor legale și că metoda aleasă pentru estimare nu a fost folosită în mod corect, întrucât, așa cum s-a arătat mai sus, organele de inspecție fiscală au constatat că contestatara înregistrează venituri mai mici decât cheltuielile aferente activității de exploatare (prețul de livrare este mai mic decât costul de producție), ceea ce conduce la înregistrarea de pierdere din această activitate, iar aceasta nu a prezentat organelor de inspecție fiscală modul de calcul al costului de producție.

În ceea ce privește susținerea petentei precum că organele de inspecție fiscală au estimat încasările și plățile, nu din surse externe, așa cum precizează legislația, ci având la bază informațiile din evidența contabilă a societății, respectiv încasări și plăți prin bancă, nici aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației deoarece, așa cum rezultă din prevederile legale mai sus citate, metoda fluxurilor de numerar se bazează pe informațiile următoare: depunerile în conturile bancare și ajustarea cu valoarea încasărilor reprezentând venituri neimpozabile și volumul cheltuielilor efectuate și care au fost achitate din cont bancar sau prin alte mijloace de plată, adică pe informații interne.

De asemenea, nici susținerea contestatoarei potrivit căreia organele de inspecție fiscală au estimat doar veniturile, nu și cheltuielile nu poate fi reținută deoarece metoda a indicat că cash flow societății este negativ, ceea ce indică faptul că nu au fost înregistrate veniturile în evidența contabilă, organele de inspecție fiscală considerând cheltuielile înregistrate de petentă ca fiind aferente activității desfășurate.

Nici motivația petentei precum că vânzarea produselor fabricate sub costul de producție nu este o operațiune incompletă sau incorectă care să justifice determinarea bazelor de impozitare prin estimare, vânzarea produselor fiind efectuată de petentă la prețul de piață, nu poate fi reținută

deoarece scopul desfășurării unei activități economice este obținerea de profit, și nu de pierdere. Așadar, vânzarea producției obținute trebuia făcută la un preț cel puțin egal cu costul de producție și nu la un preț inferior acestuia.

Referitor la susținerea petentei precum că metoda fluxurilor de numerar, aleasă pentru estimare, indică fie o diminuare a venitului declarat, fie o majorare a cheltuielilor declarate, fie o combinație a celor două, astfel că această metodă este folosită pentru estimarea bazei de impozitare a impozitului pe profit și nu în cazul taxei pe valoarea adăugată, nici aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației deoarece organele de inspecție fiscală nu au estimat baza de impunere a taxei pe valoarea adăugată, ci au aplicat cota de TVA prevăzută de lege asupra veniturilor estimate.

Având în vedere cele de mai sus și ținând seama de faptul că petenta a vândut producția obținută sub costul de producție, precum și de faptul că aceasta nu a prezentat organelor de inspecție fiscală documente din care să rezulte modul de calcul al costului de producție, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea veniturilor și au stabilit că petenta datorează un impozit pe profit în sumă de **S lei** aferent diferenței dintre veniturile estimate în sumă de S lei și veniturile înregistrate în sumă de S lei și o taxă pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** aferentă veniturilor estimate în sumă de S lei, astfel că, în temeiul prevederilor art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct 11.1. lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de petentă pentru acest capăt de cerere.

2. Cauza supusă soluționării este dacă petenta datorează impozitul pe profit în sumă de S lei, în condițiile în care motivațiile aduse de societate nu sunt de natură să modifice constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat în luna decembrie 2013, în Jurnalul de vânzări, un venit mai mare decât cel înregistrat în balanța de verificare pentru această lună, cu suma de S lei. Astfel, organele de inspecție fiscală au considerat că venitul în sumă de S lei nu a fost luat în calcul de societate la stabilirea impozitului pe profit.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au mai constatat că societatea a înregistrat în anul 2014, în Jurnalul de vânzări, un venit mai mare decât cel înregistrat în balanța de verificare din anul 2014, cu suma de S lei. Astfel, organele de inspecție fiscală au considerat că venitul în sumă de S lei nu a fost luat în calcul de societate la stabilirea impozitului pe profit.

În drept, potrivit prevederilor stipulate la art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”,

iar potrivit pct.12 al Titlului II din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare:

“12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.(...)”

În conformitate cu aceste prevederi legale, profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile, veniturile și cheltuielile luate în calcul la stabilirea profitului impozabil fiind cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Din documentele existente la dosarul cauzei se rețin următoarele:

DECEMBRIE 2013

-veniturile înregistrate în Jurnalul de vânzări sunt în sumă de S lei;

-veniturile înregistrate de societate în balanța de verificare a lunii decembrie 2013 sunt în sumă totală de S lei (S lei în contul 701 “Venituri din vânzarea produselor finite” + S lei în contul 707 “Venituri din vânzarea de mărfuri);

-diferența dintre veniturile înregistrate în Jurnalul de vânzări aferent lunii decembrie 2013 și veniturile înregistrate în balanța de verificare aferentă acestei luni este în sumă de S lei (S lei -S lei);

-din diferența de S lei, organele de inspecție fiscală au scăzut factura înregistrată în contul 766 “Venituri din dobânzi”, în sumă de S lei (dobândă facturată, conform contractului) și suma de S lei înregistrată în contul 472 “Venituri înregistrate în avans”, rezultând suma de **S lei** (S lei – S lei – S lei) care nu a fost luată în calcul la impozitul pe profit de către societate.

DECEMBRIE 2014

-veniturile înregistrate în Jurnalul de vânzări sunt în sumă de S lei;

-veniturile înregistrate de societate în balanța de verificare a lunii decembrie 2013 sunt în sumă totală de S lei (S lei în contul 701 "Venituri din vânzarea produselor finite" + S lei în contul 704 "Venituri din lucrări executate și servicii prestate" + S lei în contul 707 "Venituri din vânzarea de mărfuri + S lei în contul 708 "Venituri din activități diverse");

-diferența dintre veniturile înregistrate în Jurnalul de vânzări aferent lunii decembrie 2014 și veniturile înregistrate în balanța de verificare aferentă acestei luni este în sumă de S lei (S lei - S lei);

-din diferența de S lei, organele de inspecție fiscală au scăzut factura înregistrată în contul 766 "Venituri din dobânzi", în sumă de S lei (dobândă facturată, conform contractului) și suma de S lei înregistrată în contul 472 "Venituri în avans", rezultând suma de S lei (S lei – S lei – S lei) care nu a fost luată în calcul la impozitul pe profit de către societate.

Din cele prezentate mai sus se reține că organele de inspecție fiscală au avut în vedere la stabilirea bazei impozabile suplimentare a impozitului pe profit de sumele înregistrate de petentă în contul 472 "Venituri înregistrate în avans", astfel că susținerile petentei nu pot fi luate în calcul.

Având în vedere cele de mai sus, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit că petenta nu a avut în vedere la stabilirea bazei impozabile a impozitului pe profit veniturile în sumă totală de S lei, stabilind un impozit pe profit aferent în sumă de S lei, astfel că în temeiul prevederilor art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct 11.1. lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de petentă pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în conținutul prezentei decizii, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. X S.R.L. Vaslui** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-VS X de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui, pentru suma totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei impozit pe profit;

-S lei taxa pe valoarea adăugată.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Vaslui.

DIRECTOR GENERAL,

ŞEF SERVICIU SOLUȚIONARE
CONTESTAȚII 1,

ÎNTOCMIT,